

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ARAD

Secția de contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale

Dosar nr. xxx/2010

Operator xxx

S E N TINȚA CIVILĂ NR. xxx

Ședința publică din data de 07 decembrie 2010

Președinc :

Grefier :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamantul xxxx împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantului - avocat xxx din Baroul Arad, lipsa fiind reclamantul și reprezentantul pârâtei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu 39 lei taxă judiciară de timbru și 0,3 lei timbru judiciar,

S-a făcut referații! cauzei, după care, reprezentantul reclamantului depune la dosar răspuns la întâmpinare- privitor la excepția invocată de către pârâtă.

Cerându-se de ca iu: instanță explicații reprezentantului reclamantului vis-a-vis de împrejurarea că i atacat decizia de impunere nr. 2301036076765 din 18.09.2008, aflată la dosarul cauzei, care vizează suma de 16456 lei, pentru care a tăcut astăzi dovada că a achitat suma în discuție, acesta arată că a inițiat acest demers deoarece a fost demarată executarea silită față de reclamant pentru suma de 3577 lei, pretinsă cu același titlu de către pârâtă, regularizări, chiar dacă această sumă nu se regăsește în decizia atacată; nu poate să indice decizia de impunere în care s-ar regăsi și acesta sumă enunțată mai înainte, în orice caz, precizează ritos că dovada de comunicare ce a fost depusă în dosar de către pârâtă în anexă la întâmpinare și care se regăsește la fila 26, vizează decizia de impunere atacată, nepunându-se problema contestării deoarece se regăsește în dovada de comunicare identificarea acestei decizii, ceea ce nu i-a fost comunicat reclamantului este titlul de creanță pentru suma de xxx lei, respectiv nu a primit decizia de impunere pentru această din urmă sumă.

Din oficiu, instanța pune în discuție reprezentantului reclamantului, față de excepțiile invocate în cauză și în contextul poziției pe care a exprimat-o cu privire la acestea, ordinea în care trebuie soluționate aceste excepții și calificarea care trebuie să fie dată acestora în raport cu ipotezele de la art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă.

Reprezentantul reclamantului califică excepția lipsei calității procesuale pasive ca fiind o excepție de procedură, iar cea a tardivității de asemenea o excepție de procedură, opinând că excepția lipsei calității procesuale pasive trebuie soluționată cu prioritate devreme ce, cea a tardivității vizează îndeplinirea procedurii prealabile în fata Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Instanța, având în vedere poziția exprimată de către partea prezentă, motivele invocate de către autorul excepției, reține că excepția lipsei calității procesuale pasive

este în mod vădit o excepție de fond, în condițiile în care vizează lipsuri referitoare la exercițiul dreptului la acțiune, în vreme ce excepția tardivității îndeplinirii procedurii prealabile, chiar în contextul evidențiat de reprezentantul reclamantului astăzi, reprezintă o excepție de procedură pentru că are în vedere neregularități procedurale de natură a influența însăși procedura de judecată, așa încât stabilește că, cu prioritate, în lumina art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă, se impune ca aceasta din urmă să fie soluționată cu prioritate și acordă cuvântul reprezentantului ut reclamantului.

Reprezentantul reclamantului solicită respingerea excepției tardivității.

Instanța reține cauza pentru pronunțare pe excepții! de tardivitate a îndeplinirii procedurii prealabile.

TRIBUNA LUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la data de 20 august 2010, reclamantul xxx a chemat în judecată pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând anularea Deciziei nr. xxx/2010, prin care s-a respins contestația formulată de reclamant împotriva Deciziei de impunere nr. xxx din data de 18.09.2008 și anularea Deciziei de impunere nr. xxx din data de 18.09.2008, decizie prin care s-a stabilit în sarcina reclamantului obligația de plată a sumei de xxx lei cu titlu de regularizări.

În motivare reclamantul a arătat că, după cum susține pârâta, prin Decizia de impunere xxx din data de 18.09.20-08, s-a stabilit în sarcina sa obligația de plată a sumei de xxx lei cu titlu de regularizări, dar acest act nu i-a fost comunicat, neavând cunoștință de existența acestuia, motiv pentru care a și solicitat organului emitent cu ocazia contestației formulate să îi fie comunicat acest act pentru a-i cunoaște conținutul și pentru a putea să își formuleze apărările. De altfel reclamantul arată că această decizie de impunere nu există organele fiscale neavând dovada existenței sale prin prezentarea acestui act, existând într-adevăr o decizie de impunere cu nr. de înregistrare 2301036076765 din data de 30.09.2008 prin care s-a stabilit în sarcina reclamantului obligația de plată a sume de 16456 lei, sumă pe care acesta a achitat-o.

Mai precizează reclamantul că, motivul pentru care s-a respins contestația sa, respectiv acela că nu ar fi fost formulată în termenul legii, nu este întemeiat deoarece în lipsa comunicării acesteia nu există un moment la care să se raporteze pentru calculul termenului.

Prin întâmpinare pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală pe calea excepției tardivității îndeplinirii procedurii prealabile, iar în consecință să se mențină ca fiind legale și temeinice Decizia de impunere nr. xxx/18.09.2008 și Decizia nr. xxx/2010, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Biroul Soluționare Contestații.

De asemenea, pârâta a invocat și excepția lipsei calității procesuale pasive a Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad față de capătul de cerere privind

anularea deciziei de impunere nr. xxx/18.09.2008, deoarece aceasta este emisă de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

Din actele și lucrări «le dosarului, instanța reține în fapt că prin decizia nr. xxx/19.02.2010, emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Biroul Soluționare Contestații s-a respins contestația formulată de către reclamant împotriva deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2007, nr. xxx din 18.09.2008, emisă de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, ca nedepusă în termenul legal, reținându-se în aceasta că instituția investită cu soluționarea acesteia nu o poate soluționa pe fond în condițiile în care petentul nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac, ci a depus contestație împotriva deciziei de impunere anuală, de asemenea atacată prin acțiunea în contencios administrativ, după 461 de zile de la data comunicării acesteia, depășind astfel termenul de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG nr. 92/2003, dispoziții imperative și care reglementează un termen de decădere.

Excepția invocată de către pârâtă privitoare la tardivitatea îndeplinirii procedurii prealabile de către reclamant este întemeiată astfel încât acțiunea urmează a fi soluționată pe această cale.

În acest sens, este de reamintit de către tribunal că în mod constant Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în sensul că poate forma obiectul acțiunii în contencios administrativ decizia pronunțată în soluționarea contestației formulate împotriva actului administrativ fiscal (decizia nr. xxx din 15 noiembrie 2006) deoarece referitor la actele administrative și fiscale este obligatorie parcurgerea procedurii administrative obligatorii prevăzute de Titlul IX capitelele I și II din Codul de procedură fiscală, republicat (decizia nr. xxx din 17 ianuarie 2006 și decizia nr. xxx din 29 noiembrie 2000).

Cu alte cuvinte, procedura de contestare reglementată de Codul de procedură fiscală este obligatorie și nu poate fi calificată drept jurisdicție administrativă specială în sensul art. 6 din Legea nr. 554/2004, pentru care să fie aplicabile dispozițiile de la alin. 1, în conformitate cu care jurisdicțiile administrative speciale sunt facultative și gratuite

În acest context, incontestabil sunt incidente în cauză dispozițiile art. 207 alin. 1 din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, în conformitate cu care contestația se va depune *in* termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii, art. 68 din același act normativ stipulând că termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Prin urmare, termenul de depunere a contestației prevăzut de OG nr. 92/2003 are caracter imperativ și începe să curgă de la data comunicării deciziei de impunere anuală, în speță de la data comunicării deciziei de impunere nr. xxx din 18.09.2008, respectiv de la data de 06.10.2008, potrivit semnăturii reclamantului de pe confirmarea de primire depusă la dosarul cauzei (fila 26).

Împrejurarea evidențiată mai înainte cu privire la data comunicării deciziei de impunere enunțată cu reclamantul și care rezidă din înscrisurile probatorii de la dosarul cauzei nu a fost contestată de către acesta, dimpotrivă, cerându-i-se explicații de către instanță, în virtutea rolului activ al acesteia, potrivit dispozițiilor art. 129 alin. 5 Cod procedură civilă, în ședința publică de astăzi, prin reprezentant, partea a învederat că dovada de comunicare ce a fost depusă la dosar de către pârâtă în anexă la întâmpinare și care se regăsește la fila 26, vizează decizia de impunere atacată, nepunându-se problema contestării deoarece se regăsește în dovada de comunicare identificarea acestei decizii, precizând însă pe de altă parte că ceea ce nu i-a fost comunicat reclamantului este titlul de creanță pentru suma de xxx lei, respectiv nu a primit decizia de impunere pentru această din urmă sumă, împrejurare care însă excede cadrului procesual al acțiunii de față, câtă vreme prin demersul judiciar inițiat reclamantul a contestat decizia emisă în soluționarea contestației sale, iar în subsidiar decizia de impunere ce a făcut obiectul acestei contestam, care decizie de impunere nu face referire la obligația de plată în sumă de xxx lei, cu titlu de regularizări, cum cu totul eronat a considerat și a afirmat reclamantul pun cererea introductivă de instanță.

În ceea ce privește contestația formulată de către reclamant împotriva deciziei de impunere anuală în discuție, aceasta a fost depusă, prin poștă, în data de 12.01.2010, cum fără nici un dubiu rezultă din ștampila oficiului poștal de pe plicul cu care a fost expediată contestația formulată (fila 24 verso), contestație înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad sub nr. xxx/15.01.2010.

Intrucât reclamantul nu a respectat condițiile procedurale impuse de OG nr. 92/2003 republicată cu privire la termenul de depunere a contestației, se impune cu necesitate concluzia că în mod legal Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad nu s-a investit cu soluționarea pe fond a acestei contestații, dată de prevederile art. 213 alin. 5 din actul normativ menționat în conformitate cu care organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

Altfel spus, cu respectarea dispozițiilor procedurale în materie la care s-a făcut referire deja, parata a respins contestația reclamantului ca nedepusă în termen legal, făcând o aplicare corectă și a dispozițiilor art. 217 din Codul de procedură fiscală care statuează la alin. 1 privitor la respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale, respectiv s-a stipulat prin voința legiuitorului că dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă iar se va proceda la analiza pe fond a cauzei, dispoziții legale care se regăsesc într-o formă similară și la pct. 13 pct. 1 din Ordinul A.N.A.F. nr. 519/2005, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din OG nr. 92/2003.

Pe cale de consecință, pentru toate considerentele expuse mai sus, întrucât decizia emisă de către pârâtă în soluționarea contestației reclamantului la decizia de impunere, atacată de asemenea prin acțiunea introductivă a fost dată cu respectarea dispozițiilor legale în materie, văzând și faptul că nu se pune problema cheltuielilor

de judecată, în temeiul an. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța urmează să respingă acțiunea în contencios administrativ pe cale de excepție.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul xxx, cu domiciliul-procesual ales la Cabinet Avocat xxx, în Arad str. xxx județ Arad împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, cu sediul în Arad xxx.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitiva.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 7 decembrie 2010.